

ТРИТЕ ДОБРИ СЪВЕТА

Превод от английски: Емилия Стаматова, 1996

chitanka.info

Веднъж трима месари отивали на панаир да си купят овни.

Единият бил беден, другите двама — богати. Както си вървели по пътя, се изгубили.

Бедният продължил сам. Насреща ми се задал един старец и го попитал къде е тръгнал.

— Отивам да си купя овни.

Старецът го попитал колко пари има.

— Имам триста жълтици.

— Ако ми дадеш сто, ще ти кажа нещо, което до смъртта ти ще ти помага.

Бедният месар му дал сто жълтици. Старецът рекъл:

— Никога не изоставяй пътя, заради пътека!

И двамата се разделили.

Продължил бедният месар и отново срещнал един старец.

— Къде отиваш?

— Отивам на панаира да купя овни.

— Имаш ли много пари?

— Не, имам само двеста жълтици.

— Ако ми дадеш сто, ще ти дам съвет, който до смъртта ти ще ти служи.

Бедният месар му дал сто жълтици. Старецът му казал, че да не отлага за утре онова, което може да свърши днес.

И те се разделили.

Върви бедният месар по-нататък и отново срещнал един старец, който го попитал:

— Къде отиваш?

— Отивам на панаир. Искам да купя овни.

— Имаш ли много пари?

— Нямам, имам само сто жълтици.

— О, човече, дай ми ги и аз ще ги дам съвет, който до края на живота ти ще ти служи.

И този път бедният месар се съгласил.

Старецът взел парите и го посъветвал никога да не казва на жена си истината.

Продължил по пътя си бедният месар, скоро завалял силен дъжд. Като крачел мокър до кости, без пукнат грош в джоба си, в калта месарят намерил торба пълна с пари. Напълнил си той джобовете и

най-сетне стигнал до панаира. Накупил много повече овни от двамата богати месари.

Тръгнали си тримата и отново завалял проливен дъжд. Трябвало да вървят под дъжда. Богатите месари решили да останат за следващия ден, но беднякът си помислил: „Дадох сто жълтици, за да разбера, че не бива да оставям за сутринта, това което мога да свърша днес“. Подкарал овните през водата и успял да се прибере вкъщи.

Като наближил, насреща излязла жена му:

— Как успя да купиш толкова овни за парите, които имаше?

Бедният месар отвърнал:

— Убих двамата богаташи и им взех овните. Виж имам и цял джоб пълен с пари.

После жената се скарала за нещо с мъжа си, излязла на улицата и завикала, че мъжът ѝ е убил двамата богати месари и им е взел парите и овните. Насъбрали се хората от селото, заловили бедния месар и го изправили в съда.

Съдът осъдил месаря на смърт чрез обесване. Като го водели към бесилката, насреща се задали двамата месари с овните си. Тогава бедният месар закрепял:

— Вижте, вижте, осъден съм по погрешка! Ето ги месарите, заради които ме осъдихте.

Веднага пуснали месаря и тогава престанали да бесят.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.